

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności, zgodnie z art. 263 TFUE, w zakresie w jakim akty te nieprawidłowo wskazują na powiązanie strony skarżącej z małżeństwem Melniczenko, V. Rashevskim lub określoną wymienioną działalnością (1) decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (1) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (2), (2) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/806 z dnia 13 kwietnia 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (3) i decyzji Rady (WPZiB) 2023/811 z dnia 13 kwietnia 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (4), a także (3) jakiegokolwiek późniejszej decyzji Rady (WPZiB) lub jakiegokolwiek późniejszego rozporządzenia wykonawczego Rady;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy przyjęciu zaskarżonych środków, w zakresie w jakim nazwa strony skarżącej została umieszczona w uzasadnieniu dotyczącym podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżone środki prawa do obrony, prawa do rzetelnego procesu z tego względu, że strona skarżąca nie uzyskała możliwości skutecznego skorzystania z prawa do obrony, w szczególności z prawa do przedstawienia swojego stanowiska. Zważywszy na ścisły związek między prawem do obrony a prawem do skutecznej kontroli sądowej, prawo strony skarżącej do skutecznego środka zaskarżenia również zostało naruszone.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone środki są nieproporcjonalne, naruszają kompetencje prawodawcze Unii oraz przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe.

(1) Decyzja Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023 L 75I, s. 134).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023 L 75I, s. 1).

(3) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/806 z dnia 13 kwietnia 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2023 L 101, s. 1).

(4) Decyzja Rady (WPZiB) 2023/811 z dnia 13 kwietnia 2023 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023 L 101, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2023 r. – WU/Eurojust

(Sprawa T-295/23)

(2023/C 252/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WU (przedstawicielka: N. de Montigny, avocate)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- orzeczenie:
 - stwierdzenia nieważności decyzji zarządu nr [poufne] ⁽¹⁾ z dnia 15 lipca 2022 r.;
 - zasądzenia na rzecz skarżącego odszkodowania ex aequo et bono w wysokości 5 000 EUR za szkodę wyrządzoną mu zgłoszonymi przypadkami niezgodności z prawem, która nie została w całości naprawiona przez stwierdzenie nieważności niekorzystnej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 24 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) poprzez niezgodne z prawem zwielokrotnienie procedur i organów upoważnionych do zawierania umów o pracę (zwanym dalej „OUZU”) w odniesieniu do rozpatrzenia wniosku skarżącego o udzielenie wsparcia, co skomplikowało niepotrzebnie sprawę, której akta w większej części zostały nieuwzględnione w ramach badania drugiego wniosku, co przeinaczyło kontekst sprawy.
2. Zarzut drugi dotyczący zwielokrotnienia OUZU i naruszenia zasady bezstronności, co najmniej obiektywnej. Skarżący powołuje się na konflikt interesów i pozbawienie go prawa do dwukrotnego zbadania przez administrację akt jego sprawy, która jest neutralna.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa w zakresie, w jakim OUZU zbadał wniosek skarżącego o udzielenie wsparcia jedynie pod kątem art. 12a regulaminu pracowniczego bez zbadania go pod kątem art. 12 tego regulaminu, co doprowadziło do oczywistego błędu w ocenie co do niestosownych zachowań względem skarżącego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do skutecznego przedstawienia stanowiska w ten sposób, że skarżący nie otrzymał wszystkich danych, na podstawie których prowadzący dochodzenie sporządzili sprawozdanie z dochodzenia administracyjnego, ani na podstawie których OUZU wydał decyzję, a w każdym razie nie we właściwym czasie, z naruszeniem prawa do rzetelnego rozpatrzenia sprawy.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku udzielenia wsparcia w ten sposób, że strona pozwana nie podjęła odpowiednich środków w toku dochodzenia, z naruszeniem wymogu działania w rozsądnym terminie.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2023 r. – Fridman/Rada

(Sprawa T-296/23)

(2023/C 252/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mikhail Fridman (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: T. Marembert i A. Bass, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 ⁽¹⁾ z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi, w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;